

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413213365
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413213365.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci navrhovateľa: Y. W., X. I. XX, X., proti odporcovi: T. T. B., X. X., U. XX, o zaplatenie 400 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14. 5. 2014 č.k. 5C/144/2013 - 28, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 400 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 400 € od 7. 12. 2011 až do zaplatenia a sumu 24 € za zaplatený súdny poplatok za návrh, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z písomne uzavretej Zmluvy o pôžičke zo dňa 6. 6. 2011 zistil, že navrhovateľ požičal odporcovi sumu 600 €, bezúročne. Pôžičku mal odporca vrátiť navrhovateľovi po častiach najneskôr do 6. 12. 2011. Odporca ale vrátil navrhovateľovi len sumu 200 €; zvyšok navrhovateľovi dlhuje napriek opakovaným ústnym aj telefonickým urgenciám. Po právnej stránke oprel súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o ust. § 657, § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Obč. zák. Keďže odporca sa s plnením dostal do omeškania dňa 7. 12. 2011, zaviazal prvostupňový súd odporcu aj na zaplatenie úrokov z omeškania.

Prvostupňový súd rozhodol o návrhu navrhovateľa na pojednávaní dňa 14. 5. 2014 v neprítomnosti odporcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil napriek tomu, že doručenie predvolania mal riadne vykázané, pričom svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za návrh v sume 24 €. Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, v celom rozsahu. Navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytýkal, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ďalej že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, tiež že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a tiež že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporca v odvolaní uviedol, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal jeho vyjadrením, v ktorom uviedol, že navrhovateľovi nie je nič dlžný a že naopak navrhovateľ je dlžný odporcovi z dôvodu nevyplatennej odmeny za výkon práce na nehnuteľnosti navrhovateľa. Z jeho písomného podania, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 30. 4. 2014 je zrejмый uplatnený nárok odporcu voči navrhovateľovi a to suma 6.000 € s uplatnením kompenzačnej námietky. Odporca argumentoval ust. § 98 O.s.p. a mal za to, že

si voči navrhovateľovi uplatnil v konaní pohľadávku vo väčšej výške, ako žalovaný nárok zo strany navrhovateľa. Súd prvého stupňa bol povinný sa týmto návrhom zaoberať a o ňom, ako o vzájomnom návrhu aj rozhodnúť. Keďže tak neurobil, došlo k procesnému pochybeniu súdu, pričom samotné rozhodnutie je zmätočné a spôsobilo odňatie možnosti účastníka konania konať pred súdom.

Odporca v odvolaní osobitne nesúhlasil so tvrdením súdu, že mal riadne vykázané doručenie predvolania na pojednávanie a že svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, z čoho prvostupňový súd vyvodil, že sa dobrovoľne vzdal svojho práva navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov a skutočností. Nie je pravdou, že nenavrhol vykonanie dôkazov a skutočností a tiež je nesprávny záver súdu, že sa dobrovoľne vzdáva svojho práva navrhovať dôkazy a zúčastniť sa pojednávania vo veci samej. Z podania, ktoré odporca súdu doručil dňa 30. 4. 2014 je zrejmé, že sa v čase pojednávania zúčastnil liečenia chronického ochorenia a že žiada, aby bolo pojednávanie odročené. Ak mal súd pochybnosti o jeho účasti na liečení, mal dostatočný priestor 14 dní na to, aby odporcovi oznámil, že jeho ospravedlnenie neakceptuje, prípadne aby ho vyzval na doplnenie dôkazov o tejto skutočnosti. Keďže tak súd neurobil a rozhodol vo veci samej v jeho neprítomnosti, má za následok porušenie jeho základných práv a súd mu tak odňal možnosť konať pred súdom, čo odporuje nielen ustanoveniam O.s.p., ale aj Ústave SR. Odporca tiež označil za zmätočné rozhodnutie prvostupňového súdu o jeho povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 24 € titulom súdneho poplatku za návrh, pretože z rozhodnutia nevyplýva, či ide o trovy konania.

Na odvolanie odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ tak, že žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Dodal, že podanie odporcu je plné neprávď o osobe navrhovateľa, osočovania a urážok. Tvrdenie, že odporca odpracoval u navrhovateľa 2.000 hodín v úhrne 6.000 € je neopodstatnené, pretože na altánku pracoval odporca max. 100 hodín, pričom mu navrhovateľ okrem dohodnutej mzdy hradil celodennú stravu, cigarety, občerstvenie a dovoz a odvoz vlastným autom. K námietke odporcu, že nebol zistený skutkový stav veci a že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, navrhovateľ uviedol, že písomná dohoda o pôžičke je formulovaná jasne a je jasný aj jej obsah a plnenie. Rozsudok preto pokladá za správny a žiadosť odporcu vypovedať k predmetnej veci bez účasti navrhovateľa za irelevantnú.

Na písomné vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcu reagoval odporca opätovne písomným podaním, datovaným dňa 30. 5. 2016, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 3. 6. 2016, čiže po tom, ako už odvolací súd dňa 26. 5. 2016 o odvolaní odporcu rozhodol. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na toto písomné podanie odporcu neprihliadal.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Vo veci verejne vyhlásil rozsudok podľa § 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 1 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech.

K námietke odporcu, že mu bola postupom prvostupňového súdu odňatá možnosť konať pred súdom, a to tým, že súd prvého stupňa neakceptoval jeho návrh na odročenie pojednávania vytýčeného na deň 14. 5. 2014, z dôvodu jeho účasti na rehabilitačnom liečení, ale na tomto pojednávaní vo veci aj rozhodol, odvolací súd uvádza nasledovné :

Odporca dňa 30. 4. 2014 (č.l. 21 spisu) doručil súdu prvého stupňa písomné podanie (označené ako „odpor“), obsahujúce vyjadrenie odporcu k návrhu navrhovateľa, ktoré vo svojom závere (str. 3 podania, č.l. 23 spisu) obsahovalo žiadosť odporcu o odročenie termínu pojednávania vytýčeného na deň 14. 5. 2014, a to na termín v mesiaci jún 2014, čo odôvodňoval svojim pobytom na rehabilitačnom liečení v období mesiaca máj. Zároveň požiadal o možnosť vypovedať k predmetnej veci „bez účasti navrhovateľa“.

Súd prvého stupňa po zistení, že odporca má doručenie predvolania na pojednávanie dňa 14. 5. 2014 riadne vykázané, pričom nežiadal o ospravedlnenie neúčasti, rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti odporcu.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Podľa § 119 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa i ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä : a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Odporca tvrdil, že dôvodom jeho návrhu na odročenie pojednávania mal byť pobyt na rehabilitačnom liečení v mesiaci máj, avšak tento dôvod nijako nezdokladoval - súdu nepredložil žiadne potvrdenie, ktoré by dôvod odročenia preukazovalo, neuviedol ani len termín či miesto jeho údajného liečebného pobytu. Odporca tiež neuviedol, kedy sa o termíne svojho údajného liečebného pobytu vlastne dozvedel. V spojení s jeho žiadosťou, aby bol v konaní vypočutý v „nepřítomnosti navrhovateľa“, sa naopak návrh odporcu na odročenie pojednávania javí odvolaciemu súdu ako účelový, v snahe vyhnúť sa stretnutiu s navrhovateľom. Nakoľko odporca svoj návrh na odročenie pojednávania nepodložil žiadnym dokladom, ktorý by osvedčil jeho opodstatnenosť, nemal súd prvého stupňa dôvod vyhovieť návrhu odporcu na odročenie pojednávania. Pokiaľ teda súd prvého stupňa napriek odporcovmu návrhu na odročenie pojednávania na tomto pojednávaní vec prejednal a rozhodol, postupoval v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a svojím postupom odporcovi neodňal možnosť konať pred súdom.

Odporca vo svojom odvolaní tiež namietal, že v konaní - písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30. 4. 2014 (č.l. 21 a nasl. spisu) - vzniesol vzájomný návrh podľa § 98 O.s.p., ktorým si voči navrhovateľovi uplatnil svoju pohľadávku.

Podľa § 97 ods. 1 O.s.p. odporca môže za konania uplatniť svoje práva proti navrhovateľovi i vzájomným návrhom.

Podľa § 98 O.s.p. vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Je pravdou, že odporca v písomnom podaní, ktoré doručil súdu prvého stupňa dňa 30. 4. 2014 uvádza, že v prospech navrhovateľa pracoval brigádnicke zhruba 6 rokov, počas ktorých pre neho odpracoval cca 2000 hodín, čo podľa dohody o odmene 3 € za hodinu predstavuje sumu 6.000 €. Ide tak o finančný rozdiel v sume a to 5.400 € v jeho prospech. Keďže sa s navrhovateľom zblížili ako kamaráti, odporca mal navrhovateľovi navrhnuť symbolickú cenu za pracovnú hodinu 1 €, čo činí 2.000 €. Po odrátaní navrhovateľom navrhovanej sumy zostáva suma 1.400 € v prospech odporcu, čo mu navrhovateľ dlhuje; navrhovateľ nijako nereagoval na opakované pokusy odporcu uzavrieť dohodu.

Vychádzajúc z obsahu uvedeného podania odporcu odvolací súd dospel k záveru, že v tomto podaní (a ani v žiadnom inom) odporca neurobil taký procesný úkon, ktorým by si voči navrhovateľovi uplatnil zaplatenie či už sumy 5.400 €, resp. sumy 1.400 €, ktorú mu má navrhovateľ dlhovať. V spomínanom odporcovom vyjadrení totiž nie je nikde uvedené, že odporca žiada, aby bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť mu sumu 5.400 €, resp. sumu 1.400 €. (Odhliadnuc od toho odporca ani tieto tvrdenia nepodporil žiadnymi dôkazmi). Keďže odporca neurobil žiadny z vyššie spomínaných procesných úkonov, a ani nežiadal započítať len sumu 400 € (zaplatenie ktorej je predmetom konania), súd prvého stupňa nebol povinný rozhodovať o žiadnom vzájomnom návrhu odporcu.

Odvolací súd vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery. Svoje rozhodnutie tiež odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.), a to aj vo výroku o trovách konania, ktorým súd prvého stupňa navrhovateľovi ako plne úspešnému účastníkovi priznal náhradu vzniknutých trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za návrh vo výške 24 €.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi trovy odvolacieho konania odvolací súd nepriznal, keďže navrhovateľ si náhradu trov odvolacieho konania neuplatňoval (trovy odvolacieho konania mu nevznikli).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.